

[Arne Christiansen]

Jeg vil herefter sige noget om forhandlingerne med Norge og Sverige. For Norges vedkommede indgår det jo i den foreliggende forespørgsel, hvis formulering ministeren ikke fandt var rigtig eller vist oven i købet sagde han fandt forkert. Jeg finder, at formuleringen er særdeles velbegrundet, idet det efter min opfattelse nærmer sig vildledning af befolkningen, når der samtidig med meddelelsen om udskydelse af afgørelsen om kernekraft på ubestemt tid gives indtryk af, at Danmark har nogen reel mulighed for at hente energisikkerhed i Norge. Man kunne ikke få andet indtryk i de første døgn, da meddelelsen var kommet, idet de udgjorde hovedoverskrifter, hovedartikler i dagbladet Aktuelt og blev citeret vidt og bredt i andre medier.

Herom er at sige, at vi selv har gassen, og at Norge ikke giver ved dørene, når det drejer sig om olie. Forholdet Danmark-Norge er i dag ikke anderledes end for et halvt år siden, og det vil sige, at der intet konkret håndfast er i disse nye drøftelser. Dagbladet Information, der jo klart støtter ethvert energiinitiativ, der går imod kernekraft, sagde det præcist i overskriften til sin reportage fra Oslo i lørdags:

»Tomhændet Anker J. hjem fra naturgasforhandlinger.«

Uagtet at den aftale med Sverige, som lige er indgået, vil være af betydning for gasnetets økonomi – det skal jeg ikke benægte, og det kan der være grund til at gratulere energiministeren med – må jeg advare mod at overvurdere de videre perspektiver i nordisk sammenhæng. Jeg må i denne forbindelse også sige, at jeg savnede hos statsministeren – men der var ikke plads til meget – men så hos energiministeren en tilkendegivelse af nødvendigheden og værdien af det energipolitiske samarbejde inden for EF. Må jeg her minde om det, der hedder den nukleare trilogi, hvor regeringen ikke kunne besinde sig til at være med, men det må vel ses i konsekvens af den holdning, man nu indtager til kernekraft.

Norges industriminister sagde søndag aften i TV-Avisen, at skal der snakkes videre, kommer det industrielle samarbejde ind i billedet. Dansk industri er ikke bekendt med dette, og en nærmere definition synes også at mangle. Der skal vel ikke ligefrem eksporte-

res arbejdspladser til Norge, for at vi kan få lov til købe norsk olie til OPEC-priser.

Jeg synes, regeringen skulle erkende, at der er handlet overilet. Den bør lytte til de besindige i den socialdemokratiske gruppe, som allerede har tilkendegivet en anden holdning, til ledende forskere og læger, som i går klart præciserede deres stilling til kernekraft, og også til de røster, der lyder fra fagbevægelsen, så den flerstrengede energipolitik, som vi før byggede på, igen kan komme på skinner efter en afsporing, der kan komme til at antage karakter af sabotage på Danmarks energiforsyning i det sidste årti i dette århundrede og nogle tiår ind i det næste.

Jeg skal slutte med at sige, at det dagsordensforslag, som er stillet af fru Annalise Gotfredsen, er stillet på venstres, de konservatives og centrum-demokraternes vegne; det blev ikke sagt før.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet er uenigt med regeringen, når det drejer sig om statsstyring af vores energiforsyning. Det er jo ikke noget nyt, det fremgik allerede, da vi havde en debat om anlægsloven for naturgas. Det mener vi var den første katastrofale fejltagelse, regeringen foretog sig, dette at man skulle bruge 6 mia kr. for at ilandføre en gas, som man burde have eksporteret. På den måde havde man sikret sig en valutaindtægt, og så kunne man have stimuleret befolkningen ved at bruge de samme midler til at give en skattelettelse for, sådan at de havde råd til at gennemføre den nødvendige isolering af deres boliger, som vi alle kun kan være interesseret i.

Så kommer statsministeren i anden omgang og skaber endnu mere forvirring. Jeg indrømmer, at statsministeren har en evne til at udtrykke sig klart og tydeligt og let fatteligt for befolkningen. Det sørgelige er blot, at den information, statsministeren har givet befolkningen, ikke rigtig holder stik.

For det første siger statsministeren, at det at vi udskyder kernekraftproblemet har ikke noget med vores energiforsyning de første ti år at gøre. Nej, det er fuldstændig rigtigt, det er der heller aldrig nogen der har diskuteret. Det, det drejede sig om, var at indføre kernekraft i 1990 og derefter. I den sammenhæng er det underligt at se, at regeringens eget